

Turinys

Kronika

<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Vaisingoji gavėnia	2
<i>Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC</i> Jericho neregys ir kančios lobis	3
Evangelija mažiesiems	4
<i>Dr. Jonas MALINAUSKAS,</i> <i>Dalė GUDŽINSKIENĖ</i> Bažnyčios pulsas	6
<i>Dr. Andrius NAVICKAS</i> Sunkmečio dovanos	8

Piligrimai drauge

<i>Diak. Johannesas FICHTENBAUERIS</i> Vienybės širdis – Kristus	9

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Kančia kaip atpildas?	12
<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> Negalios galia	13
<i>Tomas VILUCKAS</i> Ko neįgalieji laukia iš Bažnyčios?	14
<i>Kun. Saulius BUŽAUSKAS</i> Kunigas šalia negalios	16
<i>Marie MAQUAIRE</i> Kad atleistume savo kaltininkams (II)	18
<i>Kun. Vytenis VAŠKELIS</i> Gydantis gailėstingumas	20
„Nematau čia bėdos“	22
Kaip nepralošti gyvenimo	23

Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos

<i>Christopheris WESTAS</i> Žmogaus kūno slėpinys	24

Jaunimo iššūkis

<i>Sigita PURYTĖ</i> Meilė, seksas ir...	26

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Menkas apsirinkimas	28

Gero kino kampelis

<i>Ramūnas AUŠROTAS</i> Baimė prarasti	30

Mandagumas mūsų kasdienis

Slidinėjimo menas	31

Akiračiai

<i>Vanda IBLANSKA</i> Prieštaringoji homeopatija...	32

Sveikata

Tiesa ar netiesa?	34

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBLANSKA</i> Nenauji burbuliukai	35

Sveiki, gerieji „Artumos“ bičiuliai,

Ar neapmaudu, kad, regis, tik vakar sveikinomės su šventom Kalėdom, Naujaisiais metais, Trim Karaliais, ir štai jau tuoj pelenai pabirs ant galvų – pradėsime gavėnią... Na, kodėl viskas taip greitai, taip arti – ir džiaugsmas, ir kančia?! Toks gyvenimas – išmintingai atsakysite, ir paprieštarauti negalėsiu, nes juk tikrai, net ir orai tokie: smagu, kad žiema vėl tikra, sniego, čiuožyklų apščiai, bet čia pat tie speigai taip žnybia ausis ir pinigines, kad nors cypki iš skausmo. Ir šitaip kasdien – čia džiaugiamės, čia verkiame.

Tačiau ne apie orus, apie naują žurnalo numerį turiu Jums rašyti laiškėlių. O ne taip lengva, kaip gali pasirodyti, nes jeigu parašysiu trumpai drūtai, kad tema – *negalė*, visi susirauks, sakys, ir taip rūgštus tas mano gyvenimėlis, tad pasiieškosiu kokio skanesnio skaitymėlio, gal bent kiek pasaldės!.. Ir viršelis – *Jėzaus stebuklai bei išgydymai* – šįkart nevisai tobulai atspindi tai, ko norėjos... Taip, vasarį, dar iki gavėnios, per liturginę Lurdo Marijos šventę švėsime ir Pasaulinę ligo- nių dieną, bet ne stebuklingi pagijimai šįsyk svarbiausia. Ogi nupiešk tu žmogau tinkamesnę mums iliustraciją maždaug tokiems apaštalo Pauliaus žodžiams: „Džiaugiuosi tad silpnumu, paniekinimais, bėdomis, persekiojimais ir priespauda dėl Kristaus, nes, būdamas silpnas, esu galingas“ (2 Kor 12, 10)!

Mielieji, noriu su Jumis pasidalyti labai asmeniška patirtimi. Jau aštuoniolika metų, kai negaliu ištrūkti iš glėbio tokios bendruomenės, kuri vienija žmones, turinčius įgimtą protinę negalią, jų šeimas bei draugus. Neturėjau savo šeimoje, nebuvo nė man žinomoje giminių aplinkoje jokių neįgalių žmonių. Bet susitikimas su „Tikėjimo ir Šviesos“ bendruomenės žmonėmis perkeitė mano gyvenimą, maža to – išmokė ir tebemoko gyventi, išgydė ir tebegydo mano žaizdas. Taip, net tautiniai bei užsieniniai mano mokslai nedavė man tiek, kiek gaunu būdamas su autistais, Dauno sindromu paženklintaisiais, protiškai atsilikusiais ir jų tėvais. Suprantu – skamba keistai, bet bandydamas labiau paaiškinti tegalėčiau pasakyti, kad nesu matęs žemėje didesnės kančios, nei tos šeimos išgyvena, kaip ir nesu niekur tiek daug džiaugsmo išgyvenęs, kaip būdamas su jais!!! Daug dar galėčiau Jums apie tai pasakoti, bet, tiesą pasakius, bijau per daug šokiruoti... Todėl pabaigoje vėl pasislėpsiu po Apaštalo žodžiais:

Tik pažvelkite, broliai, kas gi jūs, pašauktieji, esate? Žmonių akimis žiūrint, nedaug tarp jūsų tėra išmintingų, nedaug galingų, nedaug kilmingų. Bet Dievas pasirinko, kas pasauliui atrodo kvaila, kad sugėdintų išminčius. Dievas pasirinko, kas pasauliui silpna, kad sugėdintų galiūnus. Ir tai, kas pasaulio akimis – žemos kilmės, kas paniekinta, ko nėra, Dievas pasirinko, kad niekais paverstų tai, kas laikoma kažin kuo, – kad joks žmogus negalėtų didžiuotis prieš Dievą. Jo dėka ir jūs esate Kristuje Jėzuje, kuris Dievo valia mums tapo išmintimi, teisumu, pašventimu ir atpirkimu, kad, anot Rašto, kas giriasi, girtųsi Viešpačiu (1 Kor 1, 26–31).

Su meile,
Darius Chmieliauskas

